117| Ἀνέλθετε πρός Με οὐ μόνον πνευματικῶς ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/117-ἀνέλθετε-πρός-με-οὐ-μόνον-πνευματι/

Ἡ ἄνοδος ὑμῶν αὕτη δέον νὰ συντελεσθῇ τὸ ταχύτερον. Διὰ νὰ συντελεσθῇ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταστήσητε ἑαυτοὺς ἱκανοὺς πρὸς τοῦτο. Διὰ νὰ καταστῆτε δὲ ἱκανοὶ ὀφείλετε νὰ ἐξασκήσητε τὸ πνεῦμα σας ἀφ’ ἑνὸς μὲν ὅπως ἀπαλλαγῇ πάσης σκέψεως ἀντιθέτου πρὸς τὴν παρακώλυσιν τῆς ψυχῆς ὑμῶν εἰς τὸ νὰ κατατρίβηται μὲ ταπεινὰ αἰσθήματα, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ὅπως ἡ ψυχή σας τελειοποιουμένη καὶ ἀποκαθαρουμένη ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τῶν ὑλικῶν αὐτῆς δεσμῶν νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνέρχηται ἐλευθέρως καὶ ἐν ἐπιγνώσει αὐτῆς καὶ τοῦ πνεύματος μέχρις Ἐμοῦ καὶ νὰ εἰσχωρῇ ἐν τῷ Κόσμῳ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν, οἵτινες θὰ ἐμπνέονται εἰς αὐτήν, ὡς εἰς ἐλεύθερον πεδίον αὐτογνωσίας, ἐν τῇ διατυπώσει τῶν τε ὑποκειμενικῶν καὶ ἀντικειμενικῶν εἰκόνων, καὶ ἐν τῇ αὐτουσίᾳ ἢ ἀλληγορικῇ ἐννοίᾳ τῶν εἰς αὐτὴν συγκεντρουμένων πνευματικῶν ἢ ὑλικῶν παραστάσεων.

Διὰ νὰ ἀνέλθῃ ὅμως τις εἰς τὸν εὐρύτατον τοῦτον ὁρίζοντα τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν κόσμων, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιδιώξῃ τοῦτο οὐ μόνον δι’ ὡρισμένων προπονήσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἐν αὐτῷ λανθανουσῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, αἵτινες νὰ δύνανται νὰ ἐξωτερικευθῶσιν ὁσάκις τὸ πνεῦμα διὰ τῆς θελήσεως ἀπαιτήσῃ τοῦτο.

Οὐδεὶς δύναται νὰ πετύχῃ σκοποῦ τινὸς ἢ οἱασδήποτε ἐπιδιώξεως καὶ τῆς μᾶλλον ὑλικῆς καὶ εὐκόλου, ἐὰν δὲν κοπιάσῃ πρὸς τοῦτο καὶ ἐὰν δὲν προσπαθήσῃ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ παρεμβαλλόμενα ἢ προκύπτοντα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς της ἐμπόδια. Ἐὰν πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσῃ τι ἀφεθῇ εἰς μόνην τὴν τυχαίαν καὶ συμπτωματικὴν ἐξέλιξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπιδιώξεώς του, ἐστὲ βέβαιοι ὅτι πολὺ τάχιστα θὰ ἀποτύχῃ. Ἐὰν ὅμως ἐν τῇ σημειουμένῃ ἀποτυχίᾳ του καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του, τοῦτο ὡρισμένως θὰ πραγματοποιηθῇ.

Ὀφείλω ὅμως νὰ ὑπομνήσω ὑμῖν ὅτι δὲν εἶναι εὔκολο, ἂν ὄχι ἀδύνατον, νὰ ἐπιτύχῃ τις ἑνὸς ζητήματος ἐντελῶς ἀπιθάνου, ὁπόταν μάλιστα στερεῖται καὶ τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τοῦτο προσόντων καὶ ἐφοδίων. Ἐπὶ παραδείγματι, θέτει τις κατὰ νοῦν νὰ καταστῇ ἰσχυρός, ἐνῶ αἱ σωματικαί του δυνάμεις δὲν ἐπιτρέπουσι τοῦτο. Ἐὰν πρὸς τοῦτο προπονηθῇ ἀρκούντως δύναται

μὲν νὰ καταστῇ ἰσχυρότερος, ἀλλὰ δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ ὑπερβῇ τὰ φυσικὰ ὅρια τῶν σωματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ μὲ πάντα ἐπιδιώκοντα νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῆς ἐξουσίας, ὁπόταν στερῆται οὗτος τῶν ἀπαραιτήτων ἐφοδίων, προσόντων καὶ δυνάμεων. Ἐπίσης καὶ ὁ μετρῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ συμφώνως τοῦ ὕψους τοῦ σώματός του δὲν δύναται ποτὲ νὰ φθάσῃ ἄνευ ἀναβάθρου εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ φθάνει ὁ ὑπερμέτρως αὐτοῦ ὑψηλότερος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον αἱ πνευματικαὶ καὶ ψυχικαὶ δυνάμεις ἑνὸς ἑκάστου κανονίζονται ἐν τῇ προόδῳ καὶ ἀναπτύξει αὐτῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δυνάμεων καὶ ἰδιοτήτων ἢ κλίσεων αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐν τῇ προσπαθείᾳ ἑνὸς ἑκάστου ἐπιθυμοῦντος καὶ καταβάλλοντος πᾶσαν δυνατὴν ἐνέργειαν, ὅπως ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἰδιότητος ταύτης ἀναπτυχθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ ἐν τῇ πλήρει αὐτῆς ἐξωτερικεύσει. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπαραίτητον ἕκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ μελετήσῃ ἑαυτὸν κατὰ βάθος εἰς τε τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἰδιότητας καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ διὰ καταλλήλου προπονήσεως καὶ ἐξασκήσεως τὴν ἀνάπτυξιν καὶ καλλιέργειαν αὐτῶν.

Οὐδεὶς ἄνθρωπος στερεῖται χαρίσματος τινὸς πνευματικοῦ ἢ ψυχικοῦ. Ἕκαστος ἄνθρωπος κατέχει καὶ μίαν τούτου ἰδιότητα, πολλοὶ πλεῖον τῆς μιᾶς, καὶ ὀλίγοι πολὺ πλειοτέρας. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶναι αἱ προνομιοῦχοι φύσεις, αἵτινες δύνανται ν' ἀποκληθῶσιν ἐξαιρετικαὶ ἢ ἰδιάζουσαι φύσεις. Οὐδεμία ὅμως διάκρισις γίνεται μεταξὺ τούτων ἐν τῷ φυσικῷ καὶ ἀπαραβάτῳ νόμῳ τῆς καλλιεργείας καὶ ἀναπτύξεως τούτων. Ὁ ἔχων χάρισμά τι δύναται νὰ καλλιεργήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τοῦτο εἰς βαθμὸν δυνάμενον ὄχι μόνον νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν πλέον τοῦ ἑνὸς χαρίσματα τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ καὶ νὰ διακριθῇ ἐν τῇ ἐξασκήσει τούτου.

Ὁμοιάζει δηλαδὴ οὗτος πρὸς τὸν ἐπιστήμονα ἐκεῖνον, ὅστις εἰδικεύθη καὶ διέπρεψεν εἰς τινα κλάδον τῆς ἐπιστήμης του. Δύναται νὰ εἶναι μία ἐξοχότης εἰς τὴν εἰδίκευσίν του ταύτην, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου εἰς ἄλλος ἐνδιατρίψας ἐπὶ περισσοτέρων ἢ ἐπὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης νὰ μὴν εἶναι οὔτε ἀσήμαντος μετριότης. Ὁ τελευταῖος οὗτος δυνατὸν νὰ εἶναι ἐξαιρετικὴ ἰδιοφυΐα καὶ νὰ κέκτηται περισσοτέρων προσόντων, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπεμελήθη ἀρκούντως ἓν ἐξ αὐτῶν εἰδικῶς, νὰ μὴν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειοποίησιν, εἰς ἣν ὁ προγενέστερος ἔφθασεν ἐν τῷ εἰδικευθέντι αὐτοῦ ἐπιστημονικῷ κλάδῳ.

Συνεπῶς ὀφείλετε νὰ ἀνασκοπήσητε ἑαυτοὺς καὶ νὰ ἀντιληφθῆτε ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μόνον διὰ τῆς ἀτομικῆς καὶ μόνον ἀντιλήψεως σας ποίαν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἰδιότητα ἔχει τις, τὴν ὁποίαν νὰ προσπαθήσητε νὰ ἀναπτύξητε καὶ νὰ καλλιεργήσητε, ἵνα ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆς καταστῇ καταφανεστέρα καὶ ἰσχυροτέρα. Μὴν ἐπιζητήσητε τὴν ὑπόδειξιν αὐτῆς οὔτε ἐξ Ἐμοῦ, οὔτε παρ' ἄλλου τινὸς πνευματικοῦ ὁδηγοῦ. Ὁ ἐπιζητῶν τοῦτο ὁμοιάζει μὲ τὸν ὑποβάλλοντα τὴν ἐρώτησιν εἰς ἄλλον νὰ τῷ ὑποδείξῃ τὰς ἀτομικάς του σκέψεις, περὶ τῶν ὁποίων ἀμφιβάλλει καὶ ὁ ἴδιος, ἐὰν

ἀνήκουν εἰς αὐτὸν καὶ ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου του.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνέλθῃ μέχρις Ἐμοῦ, ἂς ἀναζητήσῃ ἐν τῷ βάθει τοῦ πνεύματός του καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὸ χάρισμα, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐπροίκισεν ἡ φυσικὴ ἰδιότης τῆς ψυχοσυνθέσεώς του καὶ ἂς ἐπιδιώξῃ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τοῦτο, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς Ἐμέ. Τὸ χάρισμά του τούτο εἶναι ἡ ἀτραπός, ἥτις ὁδηγεῖ αὐτὸν πρὸς Ἐμέ. Ὁ κατέχων πλείονα χαρίσματα, ἂς προσπαθήσῃ νὰ καλλεργήσῃ ταῦτα παραλλήλως καὶ ἐξ ἴσου. Εἶναι ἐπὶ πλέον περισσότεραι ἀτραποί, αἵτινες ὁδηγοῦσι πρὸς Ἐμὲ καὶ τὰς ὁποίας κατέχει.

Ὀφείλει ὅμως οὗτος νὰ ἀναπτύξῃ καὶ καλλιεργήσῃ ταῦτα ἐξ ἴσου ἢ ἐὰν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, νὰ ἐπιμεληθῇ τοῦ ἑνὸς καὶ μόνον ἐξ αὐτῶν, διότι ὁ κατέχων τὸ ἓν χάρισμα καὶ τελειοποιῶν τοῦτο δύναται νὰ φθάσῃ ἐνωρίτερον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ προορισμοῦ του, ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις κατέχει περισσότερα καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τελειοποιήσῃ οὔτε ἕν. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζεται ἀπολύτως τὸ ρηθέν: Καὶ ἔσονται οἱ πρῶτοι ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἀντὶ πάσης θυσίας ὀφείλει ἕκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ ἀνεύρῃ τὴν συντομωτέραν εἰς αὐτὸν ὁδόν, ἥτις θὰ τὸν ὁδηγήσῃ, **εἰς τὸν Κόσμον Μου, εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, εἰς τὸν Ἀληθῆ Παράδεισον, εἰς τὸν ὁποῖον βασιλεύει ἡ Ἀφθαρσία καὶ ὅπου ἐν τῇ Μακαριότητι τῆς ψυχικῆς Γαλήνης ἀνευρίσκει τις τὴν πραγματικὴν Εὐδαιμονίαν τῆς ζωῆς ἐν τῇ Αἰωνιότητι.**

Ἀνέλθετε μέχρις Ἐμοῦ τὸ ταχύτερον. Ἀνεγείρατε τὸ πνεῦμα ὑμῶν ὄχι μόνον ἐν τῷ βάθει τοῦ Ἀπείρου, τὸ ὁποῖον ἐκτείνεται ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς ὑμῶν. Διότι εἰς τὸ βάθος ὑμῶν ἐγκρύπτεται ἓν Ἄπειρον μεγαλύτερον τοῦ Ἀπείρου τοῦ ἐκτεινομένου πρὸ ὑμῶν Ἀπείρου τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον ἡ ἐξέλιξις καὶ τελειοποίησις τῆς ἐσωτερικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ **τοῦ Ὑπερτάτου Ἐγὼ** θὰ συμπεριλάβῃ τοῦτο οὐ μόνον ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῇ ἐκτάσει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀμετρήτῳ ἐννοίᾳ τοῦ Χρόνου καὶ τῶν ἀριθμῶν αὐτοῦ.

Τὸ Ἄπειρον τοῦτο, τὸ συμπεριλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ τὸ Ἐγὼ ἑκάστης Ὀντότητος καὶ τὸ συγκεντρούμενον ἐν τῇ ὑποστάσει ἑκάστης Ὀντότητος εἶναι τὸ Σπέρμα τοῦ Ἀπείρου, τὸ ὁποῖον ἐξῆλθεν ἐξ Ἐμοῦ, Ὅστις ὡς Ἄπειρος Ὀντότης συμπεριλαμβάνω ἐν Ἑαυτῷ τὸ Ἄπειρον ὁλόκληρον, καὶ ἑκάστη Ὀντότης ἐξ Ἐμοῦ ἐκπηγάσασα καὶ ἐν ἑαυτῇ ἐμπερικλείουσα τὸ Σπέρμα τῆς Ἀπειρότητος, ἐξελισσομένη καὶ τελειοποιουμένη ἐπ’ ἄπειρον θὰ ἀναχθῇ εἰς τὸ Τέλειον Ὄν, τὸ συμπεριλαμβάνον ἐν ἑαυτῷ τὸ Ἄπειρον τοῦ κόσμου, τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἐκπηγάζον καὶ ἀποτελεσθὲν καὶ τὴν πλήρη γνῶσιν τοῦ τόπου, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ μεθ’ ὅλων τῶν δυνάμεων, τῶν ἐν αὐτῷ ὑφισταμένων καὶ δρωσῶν.

Ἀνέλθετε πρός Με. Ὁ κόσμος τὸν ὁποῖον ὑποδεικνύω ὑμῖν δὲν εἶναι ὁ περιωρισμένος κόσμος τῆς γῆς, τοῦ πλανητικοῦ ὑμῶν συστήματος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑφισταμένων δρωσῶν καὶ ἐπενεργουσῶν δυνάμεων, ἀλλὰ ὁ Κόσμος τοῦ Ἀπείρου ὁλοκλήρου, εἶναι ὁ Κόσμος συμπάσης τῆς Δημιουργίας, εἶναι ὁ Κόσμος τῶν Ἀχανῶν ἐκτάσεων, εἶναι ὁ Κόσμος τοῦ Ἀπείρου, **τὸν ὁποῖον τὸ ἐν ὑμῖν Σπέρμα τοῦ Ἀπείρου Μου, τοῦ Πνευματικού σας Ἐγώ, θὰ ἀνέλθῃ καὶ θά καταλάβῃ.**

Οἱ ὁρίζοντές Μου εἶναι Ἀχανεῖς καὶ Ἀπεριόριστοι. Ἀνέλθετε μέχρις Ἐμοῦ διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ἀνερχόμενοι μίαν πρὸς μίαν τὰς βαθμίδας τῶν διαδοχικῶν κρίκων τῆς ἁλύσεως, ἥτις σᾶς συνδέει μετ’ Ἐμοῦ, καὶ ἥτις περιζώνει τὸν Κόσμον, **τὸν ὁποῖον μόνον Ἐγὼ κατέχω καὶ ἐξουσιάζω καὶ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἄλλος πρὸ Ἐμοῦ ἀπεκάλυψεν, ὡς οὐδεὶς πλὴν Ἐμοῦ ἠδυνήθη νὰ γνωρίσῃ ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ ἐκτάσει καὶ περιεκτικότητι.**

2/2/1934